

▶AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSÁNAK OLASZ ELNÖKSÉGE

A KOHÉZIÓS POLITIKA VÉGREHAJTÁSA JELENTETTE KIHÍVÁSOK

2014 második felében Olaszország volt az Európai Unió Tanácsának soros elnöke. Gilda Carbone, Olaszország kirendelt nemzeti szakértője, osztotta meg velünk tapasztalatait. Az olasz elnökség során a kohéziós politika tekintetében jelentkező fő kihívásokról és elért eredményekről is beszélt.

▶Olaszország 2014. július 1-jével lett az Unió soros elnöke. Ez igen aktív, intenzív időszak volt az Európai Bizottság Regionális és Várospolitikai Főigazgatósága szempontjából. Miért döntött úgy, hogy elfogadja a lehetőséget, és az Európai Tanács olasz elnökségének fog dolgozni?

Ekkor már több mint öt éve a Regionális és Várospolitikai Főigazgatóságnál dolgoztam, azaz a Bizottság nézőpontjából foglalkoztam a kohéziós politikával. Biztos voltam benne, hogy ha az Európai Tanács soros elnökségének fogok dolgozni, azáltal tovább bővíthetem az uniós intézményekről szerzett tapasztalataimat és ismereteimet, és egy másik nézőpontból is megismerhetem a kohéziós politikát. Ezért éltem a lehetőséggel, és az olasz elnökség kohéziós politikával foglalkozó csoportjában kezdtem el dolgozni azzal a meggyőződéssel, hogy uniós szakmai ismereteimet így kamatoztathatom a leginkább az olasz kormányzat javára.

▶Mi volt az olasz elnökség programja a kohéziós politika területén belül a növekedésre és a munkahelyteremtésre vonatkozóan?

Az Európai Tanács olasz elnökségének „Europe, a Fresh Start” (Európa: új kezdet) című stratégiai programjában első pontként ez szerepelt: „munkahelybarát Európa: a gazdasági növekedés megvalósítása”. Ez képezte az olasz elnökség kohéziós politikai programjának keretét.

A regionális és területi politika vonatkozásában az olasz elnökségi program a következő célkitűzéseket fogalmazta meg:

- ▶Strukturált politikai vita ösztönzése az Európai Tanácsban azzal a céllal, hogy továbbra is kiemelt figyelmet kapjon a kohéziós politika fokozott hatékonyságának és a fokozottan eredményorientált kohéziós politikai kezdeményezéseknek a biztosítása, valamint hogy elősegítsék a strukturális politikai és gazdasági kormányzás közötti kapcsolat megerősítésének hatásaira való reagálást.
- ▶Annak hangsúlyozása, hogy miképpen tud hozzájárulni egy hatékony kohéziós politika az Európa 2020 stratégia felülvizsgálatához.
- ▶Politikai vita folytatása az elnökségi trió területi kohéziós és várospolitikájának keretében meghirdetett uniós városfejlesztési menetrendről azzal a céllal, hogy a 2015-ös év végére rendelkezésre álljon az Unió területi kohéziós célkitűzésének megvalósítására vonatkozó felülvizsgálat, továbbá a kohéziós és a várospolitikai megfelelőbb összekapcsolása érdekében.
- ▶A 2007–2013 közötti időszak eredményeinek elemzése és az új, 2014–2020 közötti időszak programjainak elindítása.
- ▶A makroregionális stratégiák végrehajtásának fejlesztéséhez és megszilárdításához való hozzájárulás.

Az elnökség teljes mértékben végrehajtotta kohéziós politikai programját.

▶Mi volt a legnagyobb kihívás az olasz elnökség ideje alatt?

Mindenképpen nagy kihívás volt a Bizottság gazdasági, társadalmi és területi kohézióról szóló hatodik jelentésére vonatkozó tanácsi következtetések elfogadása. A hatodik jelentés fontos dokumentum, mivel a kohéziós politikát teszi meg a legfontosabb uniós szintű beruházási politikának a gazdasági, társadalmi és területi kohézió célkitűzéseinek megvalósítása terén, valamint az egyik legfontosabb beruházási politikának az Európa 2020 stratégia célkitűzéseinek megvalósítása terén; ezenkívül enyhíti a válság hatásait; a pénzügyi konszolidáció, a strukturális reformok és a növekedés „politikai egyvelegében” betöltött fontos szerepének köszönhetően pedig felhívja a figyelmet a kohéziós politika által támogatott beruházásokra.

▶ Matteo Renzi, Olaszország miniszterelnöke ismerteti az olasz elnökség programját az Európai Parlamentben.

A tagállamoknak sajátos körülményeik, valamint a kohéziós politika esetükben fennálló relevanciája és hatása függvényében különböző véleményük lehet a kohéziós politikáról, valamint a kohéziós politika és a gazdasági kormányzás közötti megerősített kapcsolatról és az intézményi átmeneti időszakokkal járó bizonytalanságokról. Ezért fontos feladatunk volt egy olyan „közös nevező” meghatározása, amely ésszerű alapot jelenthet a munkahelyteremtés és növekedés jövőbeli előmozdítása szempontjából.

▶ Véleménye szerint mi ennek a hat hónapnak a fő eredménye, és mit hagy maga után örökségként az olasz elnökség?

Az olasz elnökség által elért legfőbb általános eredmény az, hogy az Európai Tanács javaslatot tett egy olyan rendszeres vita megrendezésére az Általános Ügyek Tanácsában, amelyen az érintett miniszterek megvitathatják az európai strukturális és befektetési alapok támogatásának gyakorlati alkalmazását és eredményeit. Ez a rendszeres vita így lényegi módon járul hozzá a kohéziós politika hatékony és eredményorientált végrehajtásának biztosításához.

Ez a kohéziós politikával foglalkozó egész közösség számára siker volt: a kohéziós politika mostantól rendszeresen, a Tanács hivatalos ülése keretében hallathatja hangját. A kohéziós politikára vonatkozó, rendszeres, hivatalos politikai vita nemcsak azt garantálja, hogy az uniós költségvetésnek egy igen jelentős részét a lehető leghatékonyabban költse el a növekedés és munkahelyteremtés támogatása érdekében, hanem azt is, hogy a kohéziós politika nézőpontját a növekedéssel, a munkahelyteremtéssel, valamint az ESB-alapokkal kapcsolatos kérdések megvitatásakor is vegyék figyelembe.

Az Általános Ügyek Tanácsának 2014. november 19-i, a kohéziós politikára vonatkozó ülésén egyrészt elfogadták a Bizottság gazdasági, társadalmi és területi kohézióról szóló hatodik jelentésére vonatkozó következtetéseket, másrészt megvitaták, hogy a kohéziós politika hogyan járul hozzá az Európa 2020 stratégia középtávú felülvizsgálatához. Az ülés további témája volt a 2014–2020 közötti időszak programjainak elfogadási folyamata.

Érdeemes a jövőben is rendszeresen hivatalos vitákat tartani a kohéziós politikáról, többek között a következő témákról: a Bizottság éves összefoglaló jelentéseiről, a Bizottság 2017. és 2019. évi stratégiai jelentéseiről, valamint az egyéb jövőbeli kérdésekről: az Európa 2020 stratégia felülvizsgálatáról, a Bizottság által 2014. november 26-án elfogadott európai beruházási terv végrehajtásáról, a partnerségi megállapodásokra és a 2014–2020 közötti időszak programjaira vonatkozó tárgyalások eredményeiről szóló bizottsági jelentésről stb.

Véleményem szerint az Általános Ügyek Tanácsának kohéziós politikai ülésén folytatott vita fontos lehetőség volt arra, hogy a kohéziós politikát mint olyan „önálló” uniós politikát megerősítsük, amely – sajátos jellemzőinek, például a többszintű kormányzási struktúrájának és az ágazati, illetve területi szempontból integrált megközelítésnek köszönhetően – továbbra is fontos szerepet játszik a növekedés és munkahelyteremtés újraindításában Uniós-szerte.

